The Shepherd of Israel

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

I AM THE GOOD SHEPHERD. John 10:11

... AND I WILL SET UP ONE SHEPHERD OVER THEM. Ezek. 34:23

PUBLISHED TO BRING TO THE JEWISH PEOPLE KNOWLEDGE OF THEIR TRUE SHEPHERD AND MESSIAH — THE LORD JESUS CHRIST

Subscription Price
0c. a Year.

JANUARY, 1958
VOL. 42 - No. 5

Can a Jew Believe in a God-Man?

Professor Charles L. Feinberg, Th.D., Ph.D.

ONE of the difficulties in the Messianic and New Testament faith for the Jew to accept is the teaching of a personality that is both God and man. In the Jewish mind deity and humanity are two real concepts, but they are vastly separated ones. Even when God is spoken of in terms of human features (eyes, ears, hands), these are to be understood as figures of speech, symbols of great underlying truths. It has often been said by Jews, "We believe in godly and god-like men, but not in a man-like God." Reason cannot speak the last word here. It must be, "What saith the Scripture?" Only thus can the Bible-believing Jew have the assurance that what he is receiving is the truth of God.

When once studied carefully, it will be seen that the subject is treated at great length in the Bible because of its vast and basic importance. In the first place, we have

THE PREFIGURINGS OF IT

Does the Old Testament know anything of a God who takes on Himself the form of a man, that of humanity? In a number of passages of the Old Testament we find appearances of one called the Angel of the Lord. This one appears in the form of a man, but is given the worship and homage due God alone. Instances can be multiplied, but a few pointed examples will emphasize the point. There is the case of Abraham. In Genesis 18 we are informed that the Lord appeared to Abraham, and immediately it is stated that three men stood by him. One of these men promised Abraham that He would return and visit Sarah within a year, and she would be the mother of the promised child. This same person is called the Lord and asks why Sarah laughed the laugh of unbelief. After two of these men had departed for Sodom, Abraham stood before the remaining one and pleaded with Him as God for the sparing of the city. The record states: "And the men turned from thence, and went toward Sodom: but Abraham stood yet before the Lord." And the end of the account is: "And the Lord went his way, as soon as he had left off communing with Abraham: and Abraham returned unto his place." Gen. 18:1,-2,10,13,16,17,22,23. Note the remarkable interplay of wording throughout the narrative between the human and divine. But this is not an isolated case.

There is the instance of Moses at Mount Sinai after the breaking of the law. The heart of Moses was broken over the so soon departure of God's people from the law that they were so willing to receive. He felt he must have a vision of the glory of God if he were to continue to lead the people. But the Lord said to him: "Thou canst not see my face; for man shall not see me and live. And the Lord said, Behold, there is a place by me, and thou shalt stand upon the rock: And it shall come to pass, while my glory passeth by, that I will put thee in a cleft of the rock, and will cover thee with my hand until I have passed by: And I will take away my hand, and thou shalt see my back; but my face shall not be seen." It will not do, and it is useless, to speak of Moses' seeing the back of a Spirit; it was a human form he saw, but at the same time it was the Person of God. Exod. 33:17-23.

Another example of this same truth is to be found in the life of Joshua, the successor to Moses. Joshua 5:13-15. The record is as vivid as it is simple: "And it came to pass, when Joshua was by Jericho, that he lifted up his eyes and looked, and, behold, there stood a man over against him with his sword drawn in his hand: and Joshua went unto him, and said unto him, Art thou for us, or for our adversaries? And he said, Nay; but as prince of the host of the Lord am I now come. And Joshua fell on his face to the earth, and did worship and said unto him, What saith my lord unto his servant? And the prince of the Lord's host said unto Joshua, Put off thy shoe from off thy foot; for the place whereon thou standest is holy. And Joshua did so." There is no question here that Joshua saw a man, and yet that one was God. The very command to Joshua to remove his shoe on holy ground reminds us of the similar word to Moses from God in the burning bush. Exod. 3:5,6. There are other examples but these will suffice to show that the Old Testament does speak of a personality that is both human and divine. The question is, then, not whether a Jew can believe in a God-man, but whether the Jew can believe what God has spoken. The Scriptures are clear and the interpretation is not in doubt.

Along with numerous picturings of the

Can a Jew Believe the New Testament?

When a Jew is asked to express an opinion on the New Testament, he usually does so without ever having read it. Would you like to read what a former Rabbi has to say on what he discovered after a careful study of the New Testament? Send us 5¢ in stamps to cover cost of mailing and handling and ask for our folder, "Can a Jew Believe the New Testament?"

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y. Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879

God-man in the Old Testament, we have, in the second place,

THE PROPHECIES OF IT

When we come to the prophecies of the Old Testament, they confirm and strengthen the truth already set forth in the historical books. They show that these appearances were not haphazard nor unplanned, but part of God's redemptive program. Without these central truths some of the greatest Messianic prophecies cannot be explained or understood. Isaiah prophesied: "For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder: and his name shall be called Wonderful, Counsellor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace" (Isa. 9:6). How can this possibly be explained except by taking it as a reference to a personality both divine and human? The child is born and yet is the Mighty God. Jeremiah predicted: "Behold, the days come, saith the Lord, that I will raise unto David a righteous Branch, and he shall reign as king and deal wisely, and shall execute justice and righteousness in the land. In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely; and this is his name whereby he shall be called: the Lord our righteousness" (Jer. 23:5,6). He is related to David and yet is God.

In Daniel 7:13,14 we have the record of One like a Son of man and yet there is given Him an eternal kingdom. Micah the prophet speaks of One who comes into time, but has existed from all eternity. Micah 5:2. These are not accidents nor scribal errors, but woven into the warp and woof of the prophecies that foretell Messiah's Person and work.

But it is in point to ask, Did these prefigurings and prophecies ever materialize? Were they ever fulfilled? We see, in the third place, then,

THE FULFILMENT OF IT

The unbelieving heart of man is always ready to discount the truths now before us, but he cannot do so without flying into the face of historic realities. In time there did come One who was and is both God and man. He is rightly called the Son of God and the Son of man. The Angel Gabriel has an important testimony at this point. Said he to the virgin Mary of the House of David: "And behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a son, and shalt call his name Jesus. He shall be great, and shall be called the Son of the Most High: and the Lord God shall give unto him the throne of his father David: and he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end" (Luke 1:31-33). Here is One who is, first of all, human; He is also Divine; and He is vitally related to the ruling dynasty of David.

A Chinese Christian was explaining to those around him that "Jesus is the invisible God, and God is the visible Jesus." This was a unique way of saying, "He that hath seen me hath seen the Father," and "I and the Father are one." God is unseeable, unhearable, unknowable, untouchable, except in Christ.

The enemies of Christ knew that He claimed to have God as His Father in a special and unique sense. John 5:18. Paul declared the Messiah to be of the seed of David humanly speaking, but also the Son of God attested by the resurrection from the dead. Roman 1:3,4. The Lord Jesus Christ silenced His enemies by asking them the pointed question (which has not been answered by any unbeliever to this day) as to how David could address the coming Messiah, who was to be his Son, as the Lord Himself. There is only one possible solution: the Messiah as man is the Son of David, but as God, He is David's Lord. The enemies of the Lord stand aghast at this fact even in our day.

It is told that a well-known learned man of Saxony, Germany, after having all his life attacked Jesus and His Gospel with all the weapons he could, was in his old age partially deprived of his reason, mainly through the fear of death; and frequently fell into fits of a strange kind. He was almost daily seen talking with himself, while walking to and fro in his room. On one of the walls, between other pictures, hung one of the Saviour. Repeatedly he stopped before it, and said in a horrifying tone of voice, "After all, you were only a man!" Then after a short pause, he would go on, "What do you have more than a man? Ought I go to worship you? No; I will not worship you, for you are only Rabbi Jesus, Joseph's son, of Nazareth." Then he would again rush away, but soon return with faltering step, crying out, "What! are you in reality the Son of God?" The same scenes were renewed each day, till the unhappy man, struck by paralysis dropped dead; and then really stood before his Judge, who even in his picture, had so strikingly and overpoweringly judged him.

But there remains yet to inquire, in the last place,

THE REASON FOR IT

But all this is not merely a tale to be well told. It has significance and importance for all eternity. Why did there **have to be** a God-man? It was the answer to the longing of Job and others for a Daysman, an Umpire, to lay His hand on God and man. Job 9:33. Sin required the death penalty and this is stated throughout the Bible. Ezek. 18:4; Rom. 6:23. But deity alone cannot die: God is the eternally existing One. Exod. 3:14; Psalm 90:-2. A spirit can **never** die, whether divine or human. Therefore, the Redeemer of man had to become man to die for sin. Heb. 2:9; 1 Pet. 1:18,19. But the Redeemer of men could not be only man either. In that case He would have been involved in sin Himself through Adam. Rom. 5:12. Too, if He were only man, there would be no sacrifice that would avail for all humanity; it might suffice for one or several at the most. He could not take the burden of all. Isa. 53:4,5,6. In order, then, to meet all the requirements in the case, there had to be a God-man. THE GOD-MAN, to meet man's need and God's requirements of a Saviour.

Only such a Saviour, divine and human, can make Himself real to any sinner. An unbeliever was once present at a revival service, and was invited to go forward to the altar, and seek Christ. "But," he said, "I do not believe in him." It was suggested that he test it by prayer. He went to the altar and poured out this prayer, "O Christ, if thou be God, reveal thyself." He had not prayed long before he sprang up with new conviction, exclaiming, "He is God, He is God!" It was like Thomas who said, "My Lord and my God." What about you? (Used by permission of: EMETH PUBLICATIONS, INC., P. O. Box 1033, Whittier, California.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.
236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

Come To Our Meetings
at 236 West 72d St., New York
Sunday Service — 4:00 P. M.
Wed. Bible Study — 8:00 P. M.

COME TO OUR MEETINGS

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday,	3:00 P.M.—	Young People's Meeting
	4:00 P.M.—	Gospel Meeting
Tuesday,	3:00 P.M.—	Class for Women Kindergarten
	7:00 P.M.—	Jewish Missionary Training Institute
Thursday,	7:00 P.M.—	Jewish Missionary Training Institute

AT 590 BROADWAY, BROOKLYN

Monday,	3:00 P.M.—	Class for Primary and Junior Girls
Wednesday,	2:00 P.M.—	Class for Mothers; Kindergarten
Thursday,	7:00 P.M.—	Class for Senior Boys and Girls
	8:00 P.M.—	Classes for Men and Women
Friday,	3:00 P.M.—	Class for Primary and Junior Boys
	7:30 P.M.—	Gospel Meeting
	8:00 P.M.—	Class for Intermediate Boys

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND

Monday	1:30 to 4:00 P.M.—	Mothers' Class Beginners' Class
Tuesday	7:00 to 9:30 P.M.—	Dorcas Society Beginners' Class
Wednesday	6:30 to 9:00 P.M.—	Teenagers' Class
Thursday	3:00 to 5:00 P.M.—	Primary and Junior Girls
	7:30 to 10:00 P.M.—	Working Women's and Men's Class Young People Beginners' Class
Friday	3:00 to 5:00 P.M.—	Primary and Junior Boys
	7:30 to 9:00 P.M.—	Teachers' Training Class
3d Wed. ea. month	4:00 P.M.—	Jet Cadets
3d Thur. ea. month	7:30 P.M.—	Family Night
3d Sat. ea. month	7:30 P.M.—	Youth Time

AT 264 VAN SICLEN AVE., (East New York)

Wednesday,	7:00 P.M.—	Gospel Meeting for Adults Classes for Children of All Ages

אויף זיינע אקסלען, און ער וועט זיין נאמען רופן, וווּנדערבארער בעל־עצה, שטארקער גאט, אייביקער פאטער, שר פון שלום.״ ישעיה 5:9. וויאזוי אנדערש קאן מען דאס דערקלערן ווי נור אלס א באצייכנונג פון א פערזענלעכקייט וואס איז אי געטלעך אי מענטשלעך? דאס קינד ווערט געבוירן און דאך איז דער שטארקער גאט. ירמיה זאגט נבואות: „זע, עס קומען טעג זאגט יהוה, ווען איך וועל אויפשטעלן צו דויד א גערעכטע שפראצונג און ער וועט רעגירן אלס קעניג, און ער וועט קלוג האנדלען, און ער וועט טון משפט און גערעכטיקייט אינם לאנד. אין זיינע טעג וועט יהודה דערלייזט ווערן און ישראל וועט וווינען אין זיכערקייט, און דאס איז זיין נאמען וואס מען וועט אים רופן יהוה אונזער גערעכטיקייט.״ ירמיה 5:23, 6. ער איז פון דויד׳ס שפראצונג און איז דאך גאט. אין דניאל 13:7, 14 ווערט אונז באריכטעט וועגן איינעם וואס איז א בר אנשא (זון פון א מאן) און דאך ווערט אים געגעבן אן אייביק קעניגרייך. מיכה הנביא 1:5 רעדט וועגן איינעם וואס קומט אין צייט און האט דאך עקזיסטירט פון אלע אייביקייטן. דאס זענען נישט קיין צופאלן אדער שרייב־פעלער, נור זיי געהערן צום עצם פון די נבואותן וועלכע זאגן פאראויס איבער דעם משיחס פערזאן און איבער זיין ווערק.

אבער עס שטעלט זיך די פראגע, צו זענען די רמזים און נביאותן טאקע ממשותדיקע? צו זענען זיי אמאל דערפילט געווארן? מיר זען דאן דריטנס

די דערפילונגען

דאס אומגלויביקע מענטשן־הארץ איז שטענדיק גרייט מבטל צו מאכן די אמתן וועלכע מיר האבן דא פאר אונז, אבער מען קאן עס נישט טון אן זיך אנצושטויסן אין היסטארישע רעאליטעטן. ווארים איינער וועלכער איז געווען און איז אי גאט אי מענטש איז געקומען אין צייט. מיט רעכט ווערט ער גערופן דער בן־אלהים און דער בן־אדם. דער מלאך גבריאל זאגט א וויכטיקן עדות דא. ער איז מבשר דער יונגפרוי מרים פונם הויז דויד: „און זע, דו וועסט מעוברת ווערן, און געווינען א זון, און זאלסט זיין נאמען רופן ישוע. ער וועט זיין גרויס און גערופן וועט ער ווערן בן־עליון; און גאט דער האר וועט אים געבן דעם טראן פון זיין פאטער דויד. און ער וועט קעניגן־איבער דעם הויז פון יעקב אויף אייביק; און צו זיין מלוכה וועט נישט זיין קיין סוף.״ לוקאס 1:33־31. אט דא האבן מיר איינעם וועלכער איז אמערשט א מענטש; ער איז אויך געטלעך; און ער קומט ארויס פון דער הערשענדער דינאסטיע פון דוידן.

א כינעזישער משיחי (קריסט) האט אויפגעקלערט צו די מענטשן וואס זענען געשטאנען ארום אים אז „ישוע איז דער אונזעבארער גאט, און גאט איז דער זעבארער ישוע״. דאס איז געווען אן אריגינעלער אופן צו זאגן „דער וואס האט מיך געזען האט געזען דעם פאטער,״ און „איך און דער פאטער זענען איינס.״ גאט איז אונזעבאר, אונהערבאר, אונבעקאנט, קאן נישט אנגערירט ווערן נור אינם משיח.

דעם משיח׳ס שונאים האבן געוווּסט אז ער האט זיך באריממט אז גאט איז זיין פאטער אין א ספעציעלן זין. יוחנן 18:5. פולוס האט דערקלערט אז דער משיח איז מענטשלעך גערעדט פון דויד׳ס זאמען, אבער אויך גאטס זון באוויזן דורך די אויפערשטייאונג פון די טויטע. רוימער 3:1, 4. דער האר ישוע המשיח האט פארמאכט דאס מויל פון זיינע שונאים דורך דעם וואס ער האט זיי געשטעלט די פראגע (וועלכע קיין אונגלויביקער האט נאך נישט פארענטפערט) וויאזוי דויד האט געקענט זיך ווענדן צו דעם קומענדן משיח, וואס האט געדארפן זיין זיין זון, ווי צום האר אליין. עס איז נור דא איין לייזונג: דער משיח אלס מאן איז דויד׳ס זון, אבער אלס גאט, איז ער דוד׳ס האר. די שונאים פונם האר שטייען נאך היינט פארוווּנדערט וועגן דעם.

עס ווערט דערציילט אז א געוויסער געלערנטער מאן פון זאקסן אין דייטשלאנד, נאכדעם ווי ער האט א גאנץ לעבן־לאנג אטאקירט ישוען און זיין בשורה־טובה מיט אלעם מיט וואס ער האט נור געקענט, האט אויף די עלטערע יארן פארלוירן זיין שכל הויפטזעכלעך צוליב דער מורא פארן טויט, און פלעגט אפט ארײנפאלן אין פארשידענע משוגעתן. כמעט טעגליך האט מען אים געזען ווי ער רעדט צו זיך אליין, שפאצירנדיק אין זיין צימער. אויף איין וואנט האט צווישן אנדערע בילדער געהאנגען אויך דאס בילד פונם גואל. ער פלעגט זיך אפשטעלן פאר דעם בילד און פלעגט זאגן מיט א מורא אנווארפנדיקן קול, „נאך אלעמען ביסטו נור געווען א מענטש;״ אבער נאך א פויזע פלעגט ער ווייטער זאגן, „וואס האסטו דען מער ווי א מענטש? דארף איך דיך דען דינען? ניין! איך וועל דיך ניט דינען, ווארים דו ביסט נור רבי ישוע בן יוסף, פון נצרת.״ דאן פלעגט ער אוועקלויפן, אבער פלעגט זיך באלד אומקערן מיט וואקלענדיקן שריט און אויסשרייען, „וואס! ביסטו דען באמת גאטס זון?״ אזעלכע סצענעס פלגן זיך אפשפילן יעדן טאג, ביז דער אומגליקליכער מאן איז געפאלן טויט פון אן אטאק פון געליימקייט; און דאן איז ער באמת געשטעלט געווארן פארן ריכטער, וועלכער האט אים געמשפט אפילו דורך זיין בילד.

אבער עס בלייבט אונז נאך איבער אויסצוגעפינען

די אורזאך פאר דעם

ווארים דאס אלץ איז נישט נור א גוטע דערציילונג. עס איז פון גרויסער באדייטונג און וויכטיקייט פאר אלע אייביקייטן. פארוואס האט געדארפן זיין א גאט־מענטש? עס איז געווען דער ענטפער פאר דעם לעכצענדן איוב און פאר אנדערע וואס האבן געלעכצט פאר א מליץ, א פארמיטלער, וואס זאל ארויפלייגן די האנט אויף גאט און מענטש. איוב 33:9. פאר זינד האט מען געראפט באצאלן מיט דעם טויט־שטראף, אזוי איז עס אין דער גאנצער ביבל. יחזקאל 3:18, רוימער 23:6.

אבער געטלעכקייט אליין קאן נישט שטארבן: גא[...] איז דער אייביק עקזיסטירענדער. שמות 14:3[...] תהילים 2:90 א גייסט קאן קיינמאל נישט שטארבן[...] צו געטלעך צו מענטשלעך. דעריבער האט דע[...] גואל פון מענטשן געמוזט ווערן א מענטש צ[...] שטארבן פאר זינד. העברייער 19:2, פעטרוס 1[...] 19־18. אבער דער דערלייזער האט נישט געקאנ[...] זיין מענטש אליין. ווארים אזויארום וואלט ע[...] אליין געווען פארבינדן מיט זינד דורך אדם הראשון[...] רוימער 12:5. אויכעט ווען ער וואלט נור געווע[...] א מענטש דאן וואלט ער נישט געווען קיין קרב[...] גענוגענד פאר דער גאנצער מענטשהייט. עס וואל[...] געווען גענוג פאר איינעם אדער אממייסטן פא[...] עטלעכע. אבער ער וואלט נישט געקאנט אוועק[...] נעמען די משא פון אלעמען. ישעיה 4:53־6. כד[...] צו זיין גענוגענד אין אלעמען האט ער געמוזט זיי[...] דער גאט־מענטש, צו זיין גענוגענד פאר דע[...] מענטשנס נויט און פאר די פארלאנגן פון גאט פו[...] א דערלייזער.

נור אזא דערלייזער געטלעך און מענטשלעך[...] קאן ווערן א רעאליטעט צו יעדן זינדער. אן אומ[...] גלויביקער האט זיך אמאל געפונען אויף א פאר[...] זאמלונג וו מען האט געפרעדיקט תשובה, און[...] מען האט אים איינגעלאדן אז ער זאל גיין פארוויכ[...] און זוכן דעם משיח אלס פארגעבונג פאר זיינע[...] זינד. „אבער״ האט ער געענטפערט, „איך גלויב[...] נישט אין אים.״ מען האט אים געראטן אז ער[...] זאס עס אויספרווון מיט תפילה. „א משיח, אויב[...] דו ביסט גאט אנטפלעק דיך.״ ער האט לאנג נישט[...] געבעטן און איז אויפגעשפרונגן מיט א פרישער[...] איבערצייגונג, און אויסגערופן, „ער איז גאט, ער[...] איז גאט!״ עס איז מיט אים געשען ווי מיט תומס[...] השליח וועלכער האט אויסגערופן „מיין האר און[...] מיין גאט.״ וואס דענקסטו?

מיט דער דערלויבניש פו[...]
אמת פאבליקיישאנס
449 אלאמערא
אלטאדענא, קאליפארניע

קומט צו מיר, איהר אלע, וואס זענט מיד און שווער באלאדען, און איך וועל אייך געבען רוה. נעמט אויף אייך מיין עול און לעהרענט פון מיר; ווייל איך בין ענייוות׳דיג און נידעריג אין געמיט: און איהר וועט געפינען רוה פאר אייערע נשמות. ווארים מיין עול איז גרינג און מיין משא איז לייכט.

ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את־בניך כתרנגלת המקבצת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: הנה ביתכם יעזב לכם שמם: כי אני אמר לכם מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: ד.ה. ירושלים, ירושלים, וואס הרג׳עסט די נביאים און שטיינגסט די, וואס זייגען געשיקט צו דיר! וויפיל מאל האב איך געוואלט צוגויפזאמלען דיינע קינדער ווי א הון זאמעלט איין איהרע הינדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האט נישט געוואלט. זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבען חרוב. ווארים איך זאג אייך, פון איצט אן וועט איהר מיך נישט זעהן, ביז איהר וועט זאגען: געבענשט איז דער, וואס קומט אין גאט׳ס נאמען״.

— מתתיהו כ״ג: 39־37.

אָנֹכִי
הוּא
הָרֹעֶה
הַטּוֹב
יוחנן 10-11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

וַהֲקִמֹתִי
עֲלֵיהֶם
רֹעֶה
אֶחָד
יחזקאל ל"ד, 23

אַ מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
0c. a Year.

JANUARY, 1958
VOL. 42 - No. 5

קאָן אַ איד גלויבן אין אַ גאָט-מענטש?

פּראָפעסאָר טשאַרלס ל. פיינבערג, ט.ד., פּד.

די משיחישע און ניי־טעסטאַמענטלעכע לערע איבער אַ פּערזענלעכקייט וואָס איז אי גאָט און אויך מענטש, איז איינס פון די זאַכן וואָס איז שווער פאַר אַ איד אָנצונעמען. דער אידישער שכל איז, אַז געטלעכקייט און מענטשלעכקייט זענען צוויי רעאַלע קאָנצעפּטן, נור זיי זענען ווייט אָפּגעשיידט איינס פונם אַנדערן. אפילו ווען גאָט ווערט באַ־צייכנט מיט מענטשלעכע איינגשאַפטן (אויגן, אויערן, הענט) דאַרף מען עס פאַרשטיין אַלס מעטאַ־פאָרן, אַלס סימבאָלן וואָס באַהאַלטן אין זיך אַן אמת. דידאָזיקע מענטשן זאָגן אָפט, „מיר גלויבן אין געטלעכע און גאָט־ענלעכע מענטשן, אָבער נישט אין אַ מענטש־ענלעכן גאָט.״ אָבער פאַר־שטאַנד האָט דאָ נישט דאָס לעצטע וואָרט. מען מוז זען „וואָס זאָגן די כתבי הקודש?״ נור אַזוי־אַרום קאָן אַ ביבעל־גלויביקער איד האָבן די פאַר־זיכערונג אַז דאָס וואָס ער נעמט אָן איז גאָטס אמת.

אויב מיר וועלן דעם געגנשטאַנד שטודירן מיט אויפמערקזאַמקייט וועלן מיר זען אַז די זאַך ווערט בּרייט באַהאַנדלט אין דעם ביבעל צוליב איר גרויסער און יסודותדיקער וויכטיקייט. ערשטנס האָבן מיר

די רמזים וועגן דעם

ווייסט דער תנ״ך עפּעס פון אַ גאָט וועלכער 'נעמט אויף זיך די פאָרם פון אַ מאַן, אַ מענטש? אין אַ סך ערטער פונם תנ״ך געפונען מיר אָפּנ־באַרונגען פון איינעם וואָס ווערט גערופן דער מלאָך פון יהוה. דעם מלאָך ענטפּלעקט זיך אין דעם פאָרם פון אַ מאַן, אָבער מען דינט און מען בוקט זיך צו אים ווי גאָט אַליין. מע וואָלט גע־קאָנט ברענגען אַ סך ביישפּילן, מיר וועלן זיך באַ־גניגן מיט עטלעכע. למשל אברהם אָבינו. אין בראשית 18 לערנען מיר אַז גאָט האָט זיך באַוויזן צו אברהם אָבינו, און באַלד ווערט געזאָגט אַז דריי מענטשן זענען געשטאַנען לעבן אים. איינער פון דידאָזיקע מענער איז מבטיח אברהם אָבינו אַז ער וועט צוריקקומען און באַזוכן שרה'ן אין אַ יאָר,

און אַז זי וועט זיין די מוטער פון דעם צוגעזאָגטן קינד. דיזעלבע פּערזאָן ווערט אָנגערופן יהוה און פרעגט פאַרוואָס שרה האָט געלאַכט מיט אומגלויבן. נאָכדעם ווי צוויי פון דידאָזיקע מענער זענען אַוועק קיין סדום, שטעלט זיך אברהם אָבינו אויך פאַר דעם איינעם וואָס איז איבערגעבליבן און בעט אים ווי צו גאָט אַז ער זאָל שוינען די שטאָט. מיר לייענען דאָרט: „און די מענער האָבן זיך פון דאָרט אַוועקגעקערט און זיי זענען געגאַנגען קיין סדום, און אברהם איז נאָך געשטאַנען פאַר יהוה (גאָט)״. און עס ענדיקט זיך מיט די ווערטער: „און יְהוה איז אַוועקגעגאַנגען ווען ער האָט אויפגעהערט רעדן צו אברהמען און אברהם האָט זיך צוריקגעקערט צו זיין אָרט.״ בראשית 1:18, 2, 10, 13, 16, 17, 22, 33. לייג אַכט אין דעם גאַנצן קאַפּיטל אויף דעם ווערטער־שפּיל צווישן מענטשלעכן און געט־לעכן. אָבער דאָס איז נישט דאָס איינציקע אָרט. מיר געפינען עס אויך ביי משה רבינו ביים באַרג סיני נאָכן צוברעכן פון די לוחות. משה רבינו'ס האַרץ איז געווען ווי צעבראָכן צוליב זייער פאַר־וואַרפן די תורה וואָס זיי זענען געווען אַזוי גרייט אָנצונעמען. ער האָט געפילט אַז אום פאָרטצו־זעצן און ווייטער צו פירן דאָס פאָלק ישראל מוז ער זען גאָט. אָבער גאָט האָט אים געענטפערט: „דו קענסט ניט זען מיין פּנים, ווייל קיין מענטש קאָן מיך זען און בלייבן לעבן. און גאָט האָט געזאָגט, זע, עס איז דאָ אַן אָרט ביי מיר, און דו זאָלסט שטיין אויף דעם פעלז. און עס וועט זיין ווען מיין הערלעכקייט וועט פאַריבערגיין אַזוי וועל איך מיך שטעלן אין דעם שפּאַלט פון דעם פעלז, און איך וועל דיך באַדעקן מיט מיין האַנט ביז איך וועל פאַריבערגיין. און ווען איך וועל אַוועקנעמען מיין האַנט וועסטו מיך זען פון הינטן אָבער מיין פּנים זאָל נישט געזען ווערן.״ עס קאָן נישט זיין און עס האָט קיין זינען צו זאָגן אַז משה רבינו האָט געזען דעם הינטן פון איין גייסט; עס האָט געמוזט זיין אַ מענטשלעכע פאָרם דאָס וואָס ער האָט זענען, און דאָך איז עס געווען די פּערזאָן פון

גאָט. שמות 17:33-23. אַנאַדער ביישפּיל געפינען מיר ביי יהושוען, משה רבינו'ס נאָכפאָלגער. יהושוע 13:5-15. עס ווערט דאָרט דערציילט פשוטו כמשמעו: „און עס איז געשען ווען יהושוע איז געווען ביי יריחו, האָט ער אויפגעהויבן זיינע אויגן און האָט געזען, און זע, אַ מאַן איז געשטאַנען אַקעגן אים, מיט אַן אויסגעשטרעקטע שווערד אין זיין האַנט, און יהושוע איז צו אים צוגעגאַנגען און צו אים געזאָגט, ביסטו פאַר אונז אָדער פאַר אונזערע פיינד? און ער האָט געענטפערט, ניין! נייערט איך בין דער האַר איבער דעם חייל פון גאָט, איך בין איצט געקומען; אַזוי איז יהושוע אַנידערגעפאַלן מיט זיין פּנים אויף דער ערד און ער האָט זיך געבוקט און האָט צו אים געזאָגט, וואָס וויל מיין האַר רעדן צו זיין קנעכט? און דער האַר פון גאָטס חייל האָט געזאָגט צו יהושוען, צי אַראָפּ דיינע שיך פון דיינע פיס, וואָרים דאָס אָרט וואָס דו שטייסט אויף אים איז הייליק, און יהושע האָט אַזוי געטון.״ עס ענשטייט נישט קיין שום פראַגע אַז יהושע האָט דאָ געזען אַ מאַן, און דאָך איז עס געווען גאָט. דער געבאָט צו יהושען אַז ער זאָל אויסטון די שיך אויף הייליקן אָרט דערמאָנט אונז אין אַן ענלעך וואָרט צו משה רבינו ביים ברענענ־דיקן דאָרן. שמות 5:3, 6. עס זענען נאָך פאַראַן אַנדערע ביישפּילן אָבער דידאָזיקע וועלן זיין גע־נוגענד צו באַווייזן אַז דער תנ״ך רעדט יאָ וועגן אַ פּערזענלעכקייט וואָס איז אי מעטשלעך אי געט־לעך. די פראַגע איז דאַן, נישט צו אַ איד קאָן גלויבן אין אַ גאָט־מענטש, נור צו קען אַ איד גלויבן וואָס גאָט האָט געזאָגט. די כתבי הקודש זענען קלאָר דאַריבער און די פאַרטייטשונג לאָזט נישט איבער קיין צווייפל.

צוזאַמען מיט די אַלע באַווייזונגען פון דעם גאָט־מענטש אים 'תנ״ך האָבן מיר אויך צווייטנס,

די נבואותן וועגן דעם

ווען מיר קומען צו די נבואות פונם תנ״ך, באַ־שטעטיקן זיי נור דעם אמת וועלכן מיר האָבן גע־פונען אין די היסטאָרישע ביכער פונם תנ״ך. זיי באַווייזן אונז אַז די אַנטפּלעקונגען זענען נישט געווען אונגעאָרדנט און אונגעפּלאַנט, אדרבה זיי זענען אַ חלק אין גאָטס דערלייזונגס פּלאַן. אַ דעם וויכטיקן אמת וואָלטן אַ סך משיחישע נבואות געבליבן אונפאַרשטענדלעך. ישעיה זאָגט נבואות „וואָרים צו אונז איז אַ קינד געבוירן, אַ זון איז אונז געגעבן געוואָרן, און די הערשאַפט וועט זיין

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.